

ЧУКРАЇНСЬКА ДУНКА

БОЛЕТЕНЬ

"СОЗУ УКРАЇНЦІВ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІї"

ЧИСЛО 6./24./ РІК. III.

ЛОНДОН, 29. КВІТНЯ 1947.

ЦІНА 6 ПЕНСІВ.

29.4.1918.

ДО МОРЯ.

Сколихом, крутіху, колесом
Гуляй Сине Море! Співай!
Бій в береги громоголосом
І хвилі під небо здіймай!

Викинь на плеса розгнівані
Безсмертноті слави вікі,
Дні голосні, недоспівані
І предків чубатих лайки!

Викинь на плеса поломані
Ту славу, як дзвін, голосну!
Дні синьо-хвіті, полулюні,
Збуди з астогидлого сну!

Хвиль неповздерхливим сколихом
Співай про бессмерття століть,
Кий над загарбником-молохом,
Грими про дідів заповіт!

Сколихом, крутіху, колесом
Гуляй неозоре! Співай!
Бунту й вогни громоголосом
У груди вливай - додливай..

Хай же, хай ми доспіваємо
Недоспіваний предками чин,
Хвилі чайками всідлаємо
І попливею до ясних далечин!

Богдан БОРА.

1920
1925

UKRAINIAN THOUGHT

BULLETIN
of
THE ASSOCIATION OF UKRAINIANS IN G.T.
BRITAIN

Vol. 6/24. London, 29th April, 1947.

УКРАЇНА У В. БРИТАНІІ!
ЧЛЕНЫ СУВ!
НЕ ЗАБУВАЙТЕ ЗА СВІЙ
ОБОВ'ЯЗОК!

СКЛАДЕТЕ

ПО СВЯТАХ

Пройшли Великдені Свята.

Святкували ми не перший раз у Великодні Свята на чужині, однак п'яторічні Свята є дено інші від цілого ряду попередніх. Цьогорічний Великден - це все другий в ряду наші спільні Великдені. Великден серед своїх, у різному гурті і хоч на чужині, то все ж таки всі ті, що приїхали на Свята до Лондуна, - у своїй рідній хаті. Ми рік тому на заїзд не святкували вже Великодні так, як сини ми святкували його цього року. Правда, й то рік ми мали свою організацію, й торік на це велике свято ми відйшли разом із усіх закутків Великої Британії, однакож кожний мусить з тим погодитися, що торічне святкування було дещо інше. Не всі, де ми були разом. Вагато менше нас було обєднаних в нашій організації, велике число перебувало в Італії, де обставили, якщо діється, про українське життя серед моря чужинців, але багато грохі. Сьогодні, за відмінкою наших друзів в Німеччині та німецького числа на Середньому Сході, - ми всі згуртовані у Великій Британії. Наша організація багато часів, членів, членів вона була в той час минулого року. Ми здобули собі ім'я та розголос серед українського громадянства на чужині, ми прибрали власний дім, стави кріпше і твердше на грунті. Та що ж рік тому назад була тільки мрія і бажання, що здавалось маліше неможливим до переведення в життя, сьогодні стало дійсністю!

І тому, коли святкували Великден у власному домі, ми поглядімо від заходу на віддалу одного року, ми мусимо признати, що за цей час ми пройшли успішно спорій кусок дороги. Ми спрощі поступили вперед, всупереч всім перепоєнам, трудам і немигодам, які стояли на нашему шляху.

Правда, деяго може знатися, що на Його хумку небагато і бробено, що скаже, що багато більше дечого можна було зробити, чи зроблене виконати краще. Деяко може видаватися, що він зробивши її інакше, осiąгнувши кращі крами висліді своєї праці.

Як воно буде, годі осказати. Та тут є одна певність: в наших обставинах ми зробили все, що тільки було можливе, щоб гідно виконати ті завдання, до яких наша організація була покликана, які є обережні в її статуті і які мають і не міті допомогу і слугу тій частині українського народу, що опинилася на землях Великої Британії. І тому, не беручи під увагу обставин, серед яких організації приходиться і приходиться працювати - годі висказувати в такий чи інший спосіб своє незадоволення чи критикування.

Бо кожний, хто без упартіння і засвоїв погляд на висліді праці нашої організації від початку її існування до сьогодні, мусить признати, що зроблено все, що є на них можливостях і умовинах можна було зробити. І хиба тільки людина звіті волі буде

задовілена на працю нашої організації в згаданій точці бачення. І хиба тільки також будуть добавувати все те, що є їхні думки є звісно піддавати його критиці, не дбавши багато про те, як звому зарадити, як повесті працю, щоб осягнути крамі висліді, може такі, яких вона себі бажає.

Організація СУВ - це наше спільнє добро. Вона не зробила, щоб служити тільки одній групі людей чи одному політичному угрупуванню. Організація СУВ, як кажемо, є спільним добром нас усіх, вона в однаковій мірі дбає про усіх членів, бо кожний член є її складовою частинкою. Кожний український у Великій Британії, що став членом СУВ, взял добре вільно на себе обов'язок стати одним із маленьких звен, з яких складається уся організація. І як у кожному механізмі чи машині, кожне звено мусить бути добре, неущаджено й мусить виконувати свою працю і тим самим спричинювати рух і працю цілого механізму, так і в кожному організаційному житті, її члени мусять справно і добре виконувати свої обов'язки, щоб цілість згідно і пожиточно працювала.

Якраз з такої точки погляду ми мусимо дивитися і на свій улік в праці нашої організації. Якими звеними ми, кожний з нас звісна підляємось? Чи працюємо справно, чи вільмовляємо від праці? Й тим самим обезвідимо далі звена. І утруднююмо право, чи своєю незграною з раптою механізму працю не спричинювати заміщення та несправної діяльності ціlostі?

Перш за все даймо собі відповідь на ці питання, і якщо будемо вірі з собою і миро собі відповісти, тоді напевно відпаде потреба ставлення цілого ряду інших питань..

Ці Великодні Свята дали нам нагоду знову отримати в більшому гурті, пізнати себе обіцянка, побачити власними очима те, що ми не можемо бачити з віддалі, слогом: краще пізнати нашу дійсність. Витягнімо з цього відповідні висновки. Що ми змайдали добре, додому всіх зустріли, щоб воно було краще, в чому ми добачили але, звернімо на це всі свої сили й спроможності, щоб його направити, щоб вправити всі недотягнення. Але до праці нам всім треба забратися. Ніхто не сміє вичікувати, але хтось інший приде і те, що треба зробити - зробить. Ніхто, під кільком видом не сміє ухилятися від посесної громадської праці. Працюємо для себе і те, що зробимо, те ю будено мати. Кожний член організації має супроти неї звісні зобов'язання, про них ми напевно знаємо і вони мусять справно і послідовно виконувати. І якщо так ми всі будемо поступати, нестутати, побачимо, що звісно її слід зробити буде незадоволення, а на його місце приде на його заміну із усіх душевних почутів - задоволення із добре словесного звітого на себе обов'язку.

Василь ХМАРЯ

Світло Моря

День 29. квітня це єдиний пропамітний день в історії України. День української морської флоти, що назавжди остане для українського народу днем величним і славним, до 29. квітня 1918 року Чорне Море посачило на своїх хвиль нову українську флоту під українськими прапорами.

Море відіграє величезну роль в політичній, культурній та господарській житті народу, бо воно в злаках сподується із іншими державами, країнами, з усім широким світом. Терпінні великородзини завдачують у великий мірі зрості своєї потуги якраз своєму положенню над морями. Чорне Море являється для України сіреником, без якого вона не могла б стати сильною, сильнів державами.

Тому серед українського народу є під-свідомий гін до Чорного Моря, до моря, яке веде через Дарданел - до Середземного моря, на океані, вільних шляхів до всіх усіх країн. Україна має всі прикмети, потрібні для нації-держави і хоче бути могутньою, а звязок з Чорним Морем в мірилом не лише її величі, але й самосвідності та сувереності. Во хто є паном Чорного Моря, той панує в Україні.

У кожній "вільній" хвилині Україна "де" до Чорного Моря, яким пливуть в Україні: світова цивілізація й культура, а з України - хліб та інші богатства. І чим блиże вона його, чим сильніше держить у своїх руках його береги, тим сильніше стоять на своїх ногах. Це добре бачать наші вороги-усудці і при кожній нагоді стараються нам його відірати.

Хто хоче панувати на Чорному Морі, мусить мати сильну флоту. Вона не тільки закріплить нашу силу, не тільки спає море й обонятиме наші кордони, але буде лучшикою між Україною й світом.

Не диво є, що вже перший уряд відродженії Української держави звернув свою увагу на Чорне Море та заосмітрив себе воєводом із тогоземлем флотами.

Після Берестянського договору осередні держави помогли Українському Урядові звільнити Україну від соціалістів. На Крим пішов полк. Болоочан із Запорізьким Корпусом, старається узвійти в Крим поперець південними військама. Він рішився власними силами захопувати Крим, що йому й удалося. Дня 29. квітня 1918 року Крим був в Україні

свікіх руках. Всі малі флоти були зібрахи в Севастополі. Були там величезні на той час лінійні кораблі, круїзери, міноносці і т. п. А в 4-тій годині попладні, виконувши наказ Уряду України з адміральського корабля "Ерік Посідоносця" пролунавши пропамітні слова: "Флоти піднімти український прапор!" Хвильна безграниціного зворушення й захоплення і на щоглах замали Українські прапори.

Україна звітала з морем. Вперше від часів козацьких хвилі Чорного Моря побачили Українські прапори. Флоти і море вернулися до своєго правного власника.

Та не довго тривала радість. Самість сподіваних військ Болоочана до Севастополя увійшли німці. У флоті настало заміщення. Одні одиниці не бажали підлагати німцям, вишли до Новоросійська, де попали в більшевицькі руки. Стартували іх незвадидна доля. Деякі кораблі більшевицькими потопили, інші забрали, й перемінили назви, вивівши їх до сьогодні. Решту німці інтернували, позивізували свої прапори, а коло залоги поставили варту. Аж пізніше, на основі договору з гетьманом, німці передали частину флоту в розпорядження Української Держави.

Даліші історичні події не дозволили Україні розбудувати своє флоти та користуватися ним. На Чорному Морі знову з'явився англійська та французька флоти, що частину української флоти везли собі, а частину віддали Деникіну. Цікаве, що та частина, що була в Деникіні є її до сього дня! Кілька пристаней Білорусі, а коли більшевики дотягалися її видати, то українські еміграційні організації засторонували і Франція не видала її.

Тепер, хоча чинною зовсім є не маємо своєї держави, то на морські віків ми повинні підняти ювіль та замування до моря, Чорного, Українського Моря зокрема, об королівській прізвісці хвильна, подіюна тільки що мала місце в Севастополі 29. квітня 1918 року, коли над Чорним Морем, називуючи до традиції наших князів і гетьманів, знову заманула синє-жовтий прапор флоту Української Самостійності Соборної Держави.

Пен.

ЛЮБІЛІ

Богдан Кравців.

КОРАБЛІ.

Все сирени на відізд гучний затрусили,
Золотий, буйний стяг піднесіте!
Беться серце і рветься у парусах білих
Як вітер.

Хто сказав, що заміні оці кораблі,
Це не наїм човни панерові,
Лоїх ми зригали малі
На потоки під бурі і повінь!

Хто говорить, що мрії не сповнились смієм
Наша флота іде в океані!
Беться серце і рветься у парусах білих
В незнанні...

ВИНИЧНИКИ ВИНИЧНИКИ ВИНИЧНИКИ

Богдан Бора.

МОЛОДІСТЬ.

Молодість!.. Хто вона - молодість?
Трими... Пожарища... Димі...
Родичі разом розстріляні,
В загарах оатьківський дім.

Ось вона, іслодість! Молодість!
В лісі повінений орат,
Сестри з розуму посивіли...
Дико рягочеться кат.

Молодість. Ось вона - молодість!
Громи ламают лісі.
Понема, хулюм, трупами
Вітер від згоріння несе...

Молодість... Хто вона - молодість?
Трими... Таємі... Всі...
Луя всіхими розварені,
В крові оселі мої.

Молодість. Ось вона - молодість!
Непели... Трупи... Дими...
Сонце вгорі над пагитами,
А за сагнетами - ми.

Україна на Морю

СТОЛІТОТА КНЯЖОЇ ДОБИ.

Флота повсталі в нас під впливом ватрагів, хоч початки плавої знали славні і раніше. Всенікий корабель княжої доби був новеликий, містив яких 40 людей, був виселений із одного кадової дереви, мав одну ногу, керував її вітрило, але голову і корутило його грецькі веслали. Зат українські мілітоциами й арабськими джерелами перші морські походи на Крим, Малу Азію, Візантію, на Каспій сягнули до IX віку. Так 18 червня 860 року поїхавши під Царгородом кільська флота. Надховувала вона 200 кораблів - на той час величезна морська сила. Царгородський патріарх Йоанн писав про цей наскок: "Нарід не славний, нарід який ми ставили на рівні з новільниками, а таке здобув собі ім'я, такий став славний! Зневажуваний і сідний" - цимове до такого значіння і багатства.

Року 907 з'явилася кільська флота під Царгородом знова під проводом князя Олега Царя, капітульував. З тих часів зберіглося частинка договору князя Олега з греками. Мав вона велику ціну, що не перший у історії договорів України перший акт Українського державного життя.

941 року під Царгородом завівся князь Ігор з флотом 1000 кораблів. Візантійці

знали все тоді стрільний порох. Цей грізний несподіванковий заскочили напу флоту. 944 року похід був повторений і змусили пісара Романа підписати мир.

МОРСЬКІ СИЛИ КОЗАЧЧИНІ.

Козацька флота витворилася в другій половині XIV віку. Козацькі човни (чайки) були на 20 метрів завдовжки, 3-4 м. завширшки та 2 м. завглибиною. Основа була : 13 варфарів або лініового інка, а на кінці набивалося дішки. На човнах були дві щогли із вітрилами та дві керпи. Число гребців від 20 до 30, загалом 50-70 козаків із 4-5 легких гармат. Швидкість чайка доходила до 15 км. на годину. Перша відомість про козацьку флоту походить з 1492 року під час татарського корабельного під Тягієвом, а із XIV віком починається козацька походи на Чорне Море, і вже 1510 р. кримський хан наказав перетягнути через Дніпро ланці, що не пускати козацьких човнів вниз. Там звалачи на те, козаки й дали напад на турецькі прибережні міста. Коли воїни нападали на турецькі галери, звалачі завсіди за ліпше згинутих піддавати їх, або безоронно вбити, через те, що не будучи рівні силами, вони не ухильилися від битви, її часто поновили в розлучиве положення, вони перенесали. А здобувши після перемогу, вони часом на турецьких галерах ізали в Малу Азію, в Трапезунт, а коли захоплювали, брали в неволю.

Опір дрібнім морським експедиціям було виконано низку великих походів, із яких найславніші на Очаків /1545/, на Козацькій /1587/, Кілії /1602, 1606/ Варну /1616/, Царгород /1615/, Білград /1686/, Каффу /1614/, ба навіть на малазійський Сі-

ноп та Трапезунт /1615/ й гирда Дунаю /1616, 1617/. Човнів бувало від 16 до 80. Із ватажків найбільше вславилися морськими ходами гетьман Петро Кончакевич-Сагайдачний, перший із черги великих полководців, із дильшотом, що його видала козацька флота, що після 1620 років виконала найбільші морські походи на Варну /1620 та на Царгород /1620, а 1624 за тричі!, малоазійські посережки /1625/ з числом чайок від 140 до 400. Але вже 1625 р. половицький уряд, боячись війни з Туреччиною, велів спалити частину човнів, та що не допустити козаків на Чорне Море, висунув твердиню Конак й перевів кількасот козаків на Балтійське Море на боротьбу із шведами на човнах.

Після 1658 року самостійні козацькі ходи на Чорне Море пропинилися, але українські козаки беруть ще участь в походах десніці. Як солдатів, їх цінили за воєнну хоробрість, що заключалася вебізниками, смієм, із собі говорили: "Не годиться тікати на лиці, що пускі всі народи знають, що хоробрість не дірює нас нікто на світі".

ФЛОТУ УКРАЇНСЬКОЇ НАР. ВІСНИЧЕЛІКИ.

Після зруйновання Січі запорізького воно-морського ремесла на покидали, але походи їхні відбудувалися тільки з назавду російського уряду, який вживав запорізькі при творенні своєї флоти. Відомі походи Антона Головатого на турків /Аджиджі/ та Єселя /1787, Бондера /1788, Кілія 1790/ на Персію /1797, коли то йому допомагали ціла каспійська флота. 1828 року 2-ий дунайський запорізький полк робить боєслугу на кораблях дунайської флоти.

За царської Росії майно згадки про злини українську самостійну флоту з належних кораблів царської флоти, як ось "Гайдамака", "Запорожець", "Кусанець", "райна".

УКРАЇНСЬКЕ ЖИТЯ.

НА НАШІЙ НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ.
ЧИСЛА ГОВОРЯТЬ.

/УПС/. Пресова Кватира УПА подає деякі статистичні дані про більшевицький терор в Україні. Веремо один лише виняток:

За час від 17. липня 1944р. до 17. липня 1945 року на просторі районів: Лопатин, Радехів, Сокаль, Мости велики, Рава Руська, Немирів, Магерів, Жовква, Куліків, Іричів, Камянка Струмилова та Новомілятич уважено

3.472 українців, вивезено на Схід - 2.123 українців, в тому 898 хінох, 601 дітей до 14 років життя та 624 чоловіків. Цих останніх багато не попало, о чимало опинилося в УПА, а інші скривляться. Переважно вивезено старих. Іхні життя зруйновано. Вонто заморожено - 1917 українців, в цьому 1630 чоловіків, 120 старих, 99 хінох та 65 дітей після 14 років. Спалено і знищено 2706 будинків. Зносіліовано до ЧА - 14.392 українців. Зніщено 40 церков та уважено 28 священиків. Розкошано 545 могил українських героїв, або принайменні зроблено на них хрести. Спалено 136 культурно-освітніх об'єктів, а на їх місці насладжується советські пропагандисти писання.

В тому самому часі переведено 3.522 осілави на села та 1.204 шире закроєні осілав на полях та лісах. В цих облавах уживають різних родів зброю: як артилерії, танкеток, автоматів, літаків. Крім того вживано дуже часто двометрових сталевих дротів для викорчування криків у землі.

Цю різну доповнюють ще такі дані: більше Москви заарала з цих районів приблизно 85.655 сотніарів землі, 153.413 сотніарів Сараєвськ, 44.050 сотніарів памі, 18469 сотніарів мяса та 126.510 кілометрів дерев. В ней спєсієм більшевицький загаронник перевішив грабункуваних господарку гітлерівської Німеччини.

ПЕРЕВІХОДУТЬ ЗАХ. УКРАИНУ.

/УПС/. "Радянська Україна" ч. 248, повідомляє зі Львова: "Львівська міська партійна організація надіслала 350 найбільш ідеально підготовлених комуністів на села

З упадком царської Росії в російській чорноморській флоті зразу охили "Україна" кі традиції. 1917 року постала "Чорноморська Генеральна Рада" як під її впливом частина кораблів чорноморської флоти під часна Український пралор і до листопаду 1917 року цей пралор мав майже над полоном агданою флоту.

23. грудня 1917 р. утворено при Центральному Раді український генеральний морський секретаріат /пізніші міністерство/. Наказом морського міністра 13 березня 1918 року оголошено закон про Українську державну флоту і про перебрання Української держави всієї чорноморської воєнної та торпедольної флотів. Закон затвердено його після 25. квітня 1918 року з наказом:

"І чл. 1. Чорноморській флоті Підкрайністю Української Ради пропор!"
Наказ був виконаний 29. квітня 1918 року о годині 4-тий по півдні.

Склад української державної дієвої флоти тоді був такий:
8 лінійних кораблів, з них 2 велетні предавати по 23.000 тонн.

4 круїзери,
6 авійматок/підрекреїсерів/
27 ескадрених міноносців, з них 13 великих по 1100 - 1300 тонн,

17 підводних човнів,
5 канонірських човнів на чолі із каноніром "Запорожець",
6 мінних загородників.

Кілька дивізій сторожевих катерів, траулів, ціла флотилля транспортова, кораблі окремого призначення а лінійних кораблем "Св. Вірія Побідоносець" /11.000 тон/ на чолі.

/*ПЛАСТУН*/ 15. IV. 1946. /
Аugsburg.

XXX

області для допомоги в розгортанні підготувки до виборів у Верховну Раду УССР. Ці тарази виступатимуть по селах на домовідахи, керуватимуть гуртками по вивчення конституції і "Положення про вибори до Верховної Ради УССР".... В наближенні днів на села вийде для читання лекції про стalinську конституцію та найdemokratичнішими в світі виборчий закон - 30 найбільш кваліфікованих лекторів з місцевою інтелігенцією - професорів і викладачів ВУЗ-ів.

Знов же "в містах і селах Тарнопільщини як подає "Радянська Україна" ч. 235, - відбулися двохдені семінари, в яких взяли участь 11 тисяч агітаторів. Крами пропагандистські сили області прочитали на семінарах лекції про новий патріотичний план відбудови і розвитку народного господарства УССР і зокрема України, про політику партії більшовиків в національному питанні, про роль Леніна і Сталіна в історії українського народу, про завдання соціалістичного судження в Західних областях України, тощо..."

НЕЛЕГКО ЕКСПЛУАТАВАТИ ЛЕМКІВЩИНУ.

/УПС/. "Мечнополіта" ч. 352 опублікує репортаж Р. Квятковського п.н. "Підкарпаття пахне нафтою". Автор описує свої спостереження в поїздці на Підкарпатті, де осісисто переконався, що "чили олімче до чесько-советської границі, тим частіше буде напади на залоги копальні та робітників. В копальні Баньково одного дня воїн одного робітника, а наступного дні двох власників цього робітника покинули працю та повернулися на свою місця моної тоді, коли прибув відділ війська для їхньої охорони".

До місцевості Тилява, що лежить близько границі провівася група УПА та спалила будинок граничного сторожі та декілька селянських хат. Недавно дощенту знищено копальню в Тиляві Сільському. Крім нечисленних диверсійних груп, виступають банди, що начислюють від 1000 до 2500 людей. Вони зорюють в автоматичну зорю, і наївте мати гармати, і придуриять на наш терен в цюраз інших окolinaх та задергуються у лісах... Банди складаються із ренток армії. Власова, з членів УПА - підпільності української організації, з т.з. лемків, що походять з вороже настроєній до Польщі українських верховинців, які замежують північні угірі Карпат... Вони заходить навіть в околиці повітів Ясло і Кросно. На отверту боротьбу рівніться тільки тоді, коли їх оточить наше військо. Однак вони знаходять союзників у сандах ВІН і НСЗ, які подають їм інформації про стан і становища польських військ. Тому до зорійних сутинок доходять рідко. На села і на копальні нападають підступно та нечайно. Ім із поміччю приходять банди НСЗ, тому терени Підкарпатті стали найбільш неспокійними околинами країни. Пси треба було оставити в густі вільськівських станицях, а дивізи ВІН сюсоку силкуються всіма способами опанувати ситуацію; однак це не приходитьться легко. В сутинці під Тилявом, де сипали селило село, розточено одну з численніших банд НСЗ, при чому у формальній сутці повстанської банди було втрата, лимачко численних воїнів і ранених..."

Про втрати варшавської армії в цих воїнах автор не говорить кічого. КІТТИ СТУДЕНТІВ У ЛЬВОВІ.

/УПС/. Матеріальний стаж львівських студентів незідранний хоча кожний одержує 200 рулів стипендії і на картку 400 грам. хліба. Осід у студентській харчівлі коштує 3 - 4,50 руло. Осід дуже сладенький, осід налаштники харчівень крадуть. Снідані і вічні каші ненає. Студенти з більшіх окolinaць одержують піддержку з дому. Але притіжі, головно зі Східної України - голодають. На диво, що чимало студентів займається "дрігним промислом" у трамвайках й на базарах. Крадуть де що можна.

У студентських гуртожитках падають захисні відносини, часто спілять студенти на

долівках, сеє сінників, на одному покривали. Моральній стаж є ще гірший. Завалася по гуртожитках простиції, помицілись веєрічні недути. В Торговельному Інституті директор, декілька разів грозив, що за прогресії в гуртожитку буде викидати студентів зі школи. Це не помогло. Дух морального розперзання занесли студенти учасники "партизанських червоних отрядів". Вони вважають себе на стільки заслуженими, що дозволяють собі на все.

УПА ПІДІМНОВУЮ МОССІ.

/УПС/. Варшавська газета "Мечнополіта" ч. 250, повідомляє: "Диверсійні діяльність фашистів іхніх сандів дається осознано в знаки в скінських околицях Лемківщини. Банди в під знаку УПА стali такі о чайгуні, що атакують навіть військові бази. Недавно, напр., в околиці села Мордик сандів з 40 осіб зробила засідку на військову автомобільну колону, що вела вантаж до Грушевська. В одному місці підімнано моссі так, що переднє вантажне авто вилетіло в повітря. Машини з вантажем згоріли. Спроса атаки на інші авті не вдалася..."

ВИГАНІТЬ З РІДНОЇ ЗЕМЛІ...

"Дзенік Польські і Дзенік Молнєк" із 21.4.цр. повідомляє, що в рамках договору з РСР відправлено переселення українців з Польщі на советську територію.

Із одного рижівського воєводства виселено 262.874 українців, а землі, що до них належали, розділені поміж польське на селеннях. Таким способом українське населення в найдальші висунені на захід після - та Ярославському, Червонському, лісі - кому та рівнівському, Червонському, лісі - кому приєднані рідні як національністю, висуячі всім асмілігаційним впливам, задокументовані своєю невіднестість остати на свою, як рівнозадокументовану, куди сягали колись кордони української держави - тепер відомою російським способом за один махом переселено...

Не треба вже буде тепер вживати різних статистичних триків для виказання, що українці на тих теренах немає, як це усвоюють до війни.

Ці землі сплющено цілковито і то за одним потягненням.

Таку саму операцію переведено також у львівському воєводстві на терені повітів грушевського, володавського та томашівського.

В наслідок переселення українців, затишено 36.000 вільських господарств. Коли ж одне господарство числили тільки одну сім'ю із пересічно 5-ма членами родини, то винесе виселеніх з тих окolinaць українців винесе кілько 200.000 осіб.

І тут до війни статистика пильно скривала присутність українців.

Із усіх найдальших західних українських земель виселено олімкою пів мільйона українців. Їх виселені із прадідінських за- м'яль, в яких вложені праця поколінь. Ім зафіксовано всіх іхніх надовніх й вислано їх з півночі в південну Панніну... Їх виселено проти їх волі.

Але тепер такі часи. Всія однією у "демократичних" устроїв не має нічого значення. Та в нашому контексті це наявність останніх тільки актом орутального насилля.

КРИВАВИЙ БІЛ: ПОЛЬЩА - УКРАЇНА.

Швецька газета "Альтонблайд" повідомляє під такими наголовком: "На дніжі /айдеться/ про останні дні тьогорічної амі - цим, ред. "У.Д."/ роззвинува Фактично ве лікій біл у півднівній Польщі між польським військом та українськими націоналістами. 106 українців полягли у важкому бою, що тривав декілька днів. Здебільшого з числа збитих".

Відтака в шведській пресі взята із повідомлення варшавської преси, і тому в ній не говориться про польські втрати.

УПС.

НАША ТРИБУНА

голос читачів

"НАШ КЛІЧ" ЧИ "УКРАЇНСЬКА ДУМКА"?
Вибір. Пане Редакторе?

Побували на святах в Лондоні, передовсім на нарадах членів СУБ, і чули дуже багато баласок на тему: чому змінено назву органу СУБ із "Нашого Клічу" на "Українську Думку". Дікую мене, що читання повстало злагоді, бо висловення "чому" було яко кілька разів друковані в органі СУБ. Але кому вже про це мова, проку не відмовити й може збирати голос в тій спаді.

Я є членом СУБ від 1945 року і читав "Наш Кліч", а тепер читаю "Українську Думку" часу, як СУБ почав видавати свій часопис. Що до зміни назви часопису, то май поясню в цій спаді з таким: Я є член СУБ, якож після довіри до Него проводив уявлення, що в кожній своїй постасові Управи СУБ має відповідні тільки добро цілої організації, і коли така постасова про зміну назви часопису запалила, то напевно є в інтересі організації її уявляти, що членами немає про що її дискутувати. Впрочому постасова Управи членів має суджувати хіба на Загальних Зборах. Розглядає це звернення, що в пору, недосільне і недавнє самій організації.

Дальше, як я запримітив зі скільких прикладів назви "Наш Кліч", вінто як є їх авторство не сказав, чому він є за назвою "Наш Кліч", а проти назви "Українська Думка". Знє во юї погляд, з яким думаю не трубо походиться, суттєві річ в назві. Колись на юї Запорізьких казахах: "Не ім'я тебе красить, а ти ім'я..." Таке ж і є "Українською Думкою". На відміні різ в часописі, що Мого зміст. Може він називався дуже гарно, та змістом моє бути поганій, і навпаки. Тому краще і розумієм було бы часопис юї тему: чи "Наш Кліч", чи "Українська Думка", - вибрати радше на дискусію, який має бути зміст нашого часопису. Що нас цікавить, та що ми хочемо, щоб в нашому часописі писалось.

А друга річ: Чи не краще і для всіх не поганоюше буде замість мучити себе пітансії: чому змінено назву газети, запитати себе самого: А що я зробив в цьому напрямку чоб нам часопис став красний і цікавий? Чи записав я бедну одну статтю для часопису, яка мене, чи моїх друзів цікавила б? А якщо я є спроможним писати, чи все я був в постасу згадкою свого часопису, чи точно пішав за нимо, чи багато матеріально більше привнес до Мого розвбудови? Ось які питання є більш суттєві ніж будь інші, чим волік інші.

І як кінець ще одні скажу: Якщо ми так справді дібасимо про наш часопис, так нам ці завдання, що завітає сама зміна Мого назви так нас болить, - докладно це на ділі. Постасово наш часопис на належному місці. Найдуміло Мого, і таки привинимося до Мого розвбудови. Не він же кінець, не в назві варієтість часопису, але в Мого змісті. В цьому, що він нам дає і чи те, чого ми від него ві-

матимемо, він нам є затамі дати. А що знова від нас самих залежить.

один з перших членів.

ВСЕ ТІ САМІ МЕТОДИ...

Нам довелось - в звязку із нарадами СУБ - посувати в Единбурзі та Манчестері й отути учасниками греко-католицьких великомісій Богослужіння. Тут і там відмінило нас по рівнинною місцевості українців приступах.

Знавмо, що на терені В. Британії числені українськими греко-католицькими, передовсім членами польської армії, є десять поселень, тому здвигували нас, чому так мало привілею на Богослужіння до відмежуваних міст.

На запит згідно нам відповідели, що у вільських відділах не був взагалі звичай приказ про Богослужіння для греко-католицьків, як рівномірно не було й місця про яке не буде звільнення греко-католицьків чи вмовлення їм приходити на місце, де Богослужіння мали бути. Коли в деяких відділах воїни-українці покликалися на часопис "Дзвін Польські", де все було відруковано про греко-католицькому Богослужінні, командири відділів заявляли їм, що газета газета, а вони мусятимуть виразний приказ.

З цієї причини ледби мала частина українців греко-католицьких могла взяти участь у своїх Богослужіннях. З другої сторони дoorе знаємо, що приказ із Генерального Інспекторату ПКПР вимовив до відділів в часі звичайної та таки, відділів про той приказ "НЕ ЗНАМ".

І в той спосіб українці греко-католицькими відділами заявили їм, що газета газета, а вони мусятимуть виразний приказ.

Коли взяти під розгляду, що таке приєднано постулювання відносно українських свят повторяться рік-друго, то виглядає не є на недбалство, але на систему.

О спосіб, що таким системам зарадити. Вони драстично, дуже драстично могли бути, а коли терпіть удасти, то треба буде й звісно спосіб взятись.

Во українські вояжки не числять на місці залату чи відчіність. На цьому їм не залежить. Але вільності супроти їх релігійних почуттів вони мають право сподіватися.

Думаемо, що все слідувчі свята не привілья нас вживати скрайні способи, щоб нам було вільно разом відвідувати наші торжества.

Во всяка терпеливість має свої межі.

ГРЕКО-КАТОЛІК.

вого галузеву матром і вивчали щось із циклопедіїв скрипітів, кате правники перед іспитом.

... Та ми тепер повинні б сплати, бо ці луничі відбувають нічні вправи. Але за кілької днів іспит, а не було часу всього "вивчити..."

- А до кого мені треба у вас звернутися?

- До Бунчужного. А посвідо вище маєте?

- Спітався кортійською посмішкою іренічно.

Ага, посвідо. І тут не відміно мені чо-мусь на думку "Помста" і не жийся герєрія, а просто "Мамай".

- Мам, каку, "Мамай".

- Си не знаю, друже, як буде з цим Мамай - покидає ктоє другий головою. Я є си міс посада "Зеряний", а називається проєсто "Драбина".

І познайоми мені: Бунчужний, що прийшов новікові, збирав усіх в одній рій, уставляв в ряд і пітався:

- Псевдо маєте?

- Не маємо, друже бунчужний.

- Ти погоди. Але як муріться, я вам засирає дам посада.

І тицькувши коміюю пальцем, виводив по черзі: Диміло, Драбина, Розвора, Колесо, Шипка, Орник, Вісі і т.д. включно з Мамайцем. І тепер цілій рій, як "рій вога" Або... Маєте посада? "Мамо, друже бунчужний. Це добре, але тут у нас, як мусите змінити. Ти будеш Різак та Корба, та Шруба, Скрипка, Січка і т.д. І це є рій січкої".

Для бунчужного це велика вигода.

Призовиши на гарячому і вистарчити за пітався: "Псевдо?" "Грівка" - І вже бунчужний зміне, що він належить до честного, тобто "кінського" роя.

І ще рій: Лісовий: Дуб, Смерека, Осика

Зростають ради українців у В. Гогата

Всілід за постановою Британського Уряду про спровадження до Великої Британії чужосторонніх роствників, приходять її діла. Починаючи від минулого тижня до В. Британії судуть пристрати транспорти переселенців з Європи, головно із ортівськими окупаційними зонами Німеччини та Австрії в числі по 1000 що тижня. Ту, вони будуть в спеціально уладнених таборах, звідкіля будуть їх забирати на робочі праці. На території В. Британії вони не будуть називатися Д.П. - переселенці, але "Європейські Охотники Праці" - по англійські в скороченні - "І ВІ дасл'х".

Перший транспорт вже приїхав дні 21. квітня. Приїхало разом 245 чоловіків та 88 жінок. Між ними було сімі 40 українок.

Першим перстанком транспорту жінок був Лондон і користувачі з цією нагоди парохи греко-католицької Української Громади з Лондоном о. І. Жан ЧСВВ та голова Спільноти Українців у В. Британії, п. Михайло Бура поїхали дні 22. квітня до цього місця переселенчного табору, щоб привітати наші землячки на початку їхнього нового життєвого шляху, на який вони вступають.

Настрій у них добрий, бо поперед усюю вони готові від всіх трудів і невідгод, з якими вони можуть стикнутися в майбутньому. Крім цього не селяться ніякі праці, що зрештою на кожному кроці гоють підкрослими.

"В сьогоднішній порі, коли ми крім національної підності та гарної новелівки між чужинцями, показати не можемо, що праця є нашим знаряддям для поживлення української пропаганди, та виложником українського характеру..." Ці речі яснівав у короткій своїй промові до новоприбулих голова СУБ, п. М. Бура.

Дальше він поінформував зіборні жінки про українське хитті на цих землях, про організацію СУБ, про її цілі та завдання й запросив всіх до участі в організаційному й громадському житті українського супільства на цих землях.

На кінці він подавав їм успіхів у їхніх працях та у їхньому новому хитті.

Після цього привітав українських хіттів о. І. Жан.

Новоприбулі члени нашої української сім'ї на цій гостинній землі зі зворушенням слухали слів похвальні.

Свято, ос на таку назву перехідити хвилини внові заслуговувши, закінчено зробленням спільнотої світлини.

В.

ДСЕВАО.

На журналу "Де Зброя/

"Дайте мені мамо біду сорочечку та мавіть царгів, бо я йду в партизани.

Так, здається, і склавши, до мами, коли б був молодій і вибувався "в ліс". А потім, підправивши в рідніх, і добудувши зі стріх обізра, сперзивши в напіврест і напоперець лентами з набоїми і рушили хитом по лісі.

А так в лісі при ногмінках чекали б на мене інші друси-партизани. Сиділи в похмури

і співали якось пісню про Банду.

Він відповів мені:

- В Бога вірує?

- Вірує.

- А горілку неє?

- Не.

- То сідай до компанії.

Я сів, мені дали б добрий вінчик из - донечкою барана в руки і я гризби наче вовк, замурувавши лоб сміх від вух до вух.

А потім підіймавши до мене найхмуріший за всіх, сам оташав:

- А як тебе, сину, звати?

- Звати мене, Пане Отамане, Помстою. Маємо Помстою.

- Гаряло, сину, тільки дивись, будь працювати помостом, та добре бий бомбінськів, що єні, та проханем на сті вітров..

Так би уявляв собі партизан, якби я був ділою молодий.

А склалось всеожін не так. Де УПА я по-піснів припадково і то з парадолем. Мене зустрів чисті, підголії, як під неділі, волки щанділі під побудованним із земленого смереко-

ка, Вільшина, Граб, Клен і т.д. Кричний Цебрик, Буравель, Відро, Красіка, Канівський діарій: Рука, Пере, Калантар, Шипір, Ві

була..

Після такого я йшов до Бунчужного дому з трояндом. Він сидів на лавці під смоківкою. Провіривши мене в усіх боків, пек-рутися геловом:

- що я з вами зроблю? Де сестри не підійшли хіба підіде до циклостілевого звена. Буде ти переводити коректу. Тільки застібніть гузики при блузі.

І вже хотів відійти, як він мене задерх:

- "А посвідо маєте?

- Мам.

- Ну як?

Я чомусь зацікався і не міг промовити

- Ма... ма... ма...

- Ма - ма - ма - га. - прецидів бунчужний крізь вулу.

І я так лягнувся Мамалігов. Опісля да візує ставав, і так сказав б, приватно просив. Не помогло.

Але раз підіймав він до мене і запитав гостре:

- А ви, друже, посадіні?

- Мамаліга. - вистрілив я наче в руки.

- Добре. Від нині будете називатися Вистрій.

Але, ба. Для Бунчужного я був Вистрій та серед друзів я вже до кінця хитта залів Мамалігом, тільки часом деято називає с мене Вистрій Мамалігом.

Й. ПК.
Від Редакції: Це оповідання є одним із зібраних гумористичних епоговиць, які народився відкрито викладені відповідно до

Чи є Слі Уявти?

У В. БРИТАНІТ.

У Великій Британії недавно впроваджено новий суджет. Силом нового суджету вимінено особисті доходові податки горожан, натомість встановлено покупні податки на діяльність вироби, предосвіт та іншо зуміває газ або електрику та піднесено ціни тарифу й папіросів.

Дня 16. квітня п.р. хідівські терористи були підложили вибухову часову бомбу під один із державних будівель в Лондоні. Бомба не вибула, бо в час її знайдено. Здогадується, що це було зроблене в насильстві стаченням двох визначників хідівських терористів в Палестині, яких твоє симого для стачено.

До В. Британії має приїхати кілька тисяч переселенців з Європи, до яких праць. Тут вони будуть називатися не Д.П., але Європейською Охотничу Робітничу. Мин. тижня приїде перший транспорт тих робітників, чоловіків й жінок всіх сіл 1000 осіо, між якими приїхало також чимало українців. Від тепер що виїзна буде приїздити сіл 1000 переселенців.

В ДАНІІ

Данський король, Христіян X помер в неділю 20 квітня. Новим королем Данії проголошено Й. Короновано Фрідерика IX. Король В. Британії проголосив двотижневу жалобу на англійському королівському дворі.

В ЧЕХОСЛОВАЧИНІ.

В Чехословаччині проголошено новий пресовий закон. На підставі цього закону який часопис не може бути приватною власністю видавця. Всі часописи мають належати до держави, або признаних державних інституцій.

В РУМУНІЇ.

В квітні увійшов в життя закон в Румунії, яким надається повну амністію всім тим селянам, які по війні забрали були землю чи маєн землевласників.

Уряд Румунії одобрив закон про завдання советів по селах і містах.

В МАДЯРЩИНІ.

В Мадярщині відбувається судовий процес проти "антіреспубліканських змовників". Большевики в своїй пресі дуже хвалять мадярський уряд за його стремління до "демократизації" країни.

Мадярський правий часопис "A Golyan" підміннує статті, в якій оповідає, як комуністи вероують своїх членів в Мадярщині. Комуністична партія висилає по від-

людніх селах своїх агентів, які прокидаються ремісниками, напральчачами господарського звидів. Направляють плуги, начиняють і т.п., за напряму беруть громі та адресу господаря. За кілька днів до цього господаря приходить членська виїзда комуністичної партії й посвідка на громі, які він заплатив за напряму, але в посвідці вони перечислені на членську вкладку. Та що ти говориться, що "тої партії вони все не можуть покинути.

В ІГНОСЛАВІ.

В Ігнославі ведеться пропаганда за добрососідськими взаєминами із демократичною Італією, натомість ведеться строга пропаганда проти Австрії. Тіто, як відомо, домагається від Австрії звіту діяків територій.

Комуністичний прем'єр Хорватії, Бакаріч відвідав в термін архієпископа Степіана, який відвідував кару 16 літ тирмі, засуджений Тітом. Бакаріч сказав архієпископові, що якщо він попросить ласки у Тіта, герма йому буде даровані а і він мігосько вільно опустити Ігнославі. На ті архієпископ Степіан відповів: "Я нікого не буду благати, щоб мене звільнив Одиноке, про то я просив, є нова судова розправа, але в тому случаю, я хотів би, що мене судив мій народ, а не комуністична партія". Він заявив, що ніколи не покине своєї батьківщини.

З того часу Бакаріч уступив, а на його місце прем'єром став Марісіко.

В ПОЛЬЩІ.

Польща є дуже незадоволена з приводу американської та британської постави відносно західних кордонів Польщі. Англія скаже, що ці кордони є треба зревідувати. В останньому часі в Польщі ведеться сильна пропаганда, яка має на цілі узасаднити польські претенсії до "відзисканих" земель.

З літом 4. квітня минув речінць земностей для підпільних організацій. До дні 10. квітня підійшло 27,266 членів підпільних організацій.

Польський римо-католицький єпископат видав меморандум, в якому домагається, щоб в угоді нової конституції Польща була в першу чергу християнською державою, а дальше, щоб католицька релігія в Польщі мала більші свободи.

В СССР.

В Москві дальше йдуть наради на міровій конференції. До тепер члени не можуть в нічому погодитися й нічого ще не вирішено. Загально думай, що ця конференція розіб'ється і треба буде пізіше скликати нову конференцію, тим разом все же не в Москві, а де інде.

П О В І Д О М Л Е Н Н Я.

"Церковне Управління Західно-Європейської Єпархії Української Автокефальної Православної Церкви" повідомляє, що канцелярія Управління, починаючи від 25-го квітня ц.р., розпочинає стала урядування й послугу вірних Української Православної Автокефальної Церкви, що передусім на теренах Бельгії, В. БРИТАНІЇ, Польщі, Франції і Швейцарії.

Адреса Церковного Управління:
EGLISE ORTHOXE AUTOCEPHALE UKRAINIENNE.
Administratrice du Diocese de L'Europe
Occidentale.

71, Blvd. Bineau,
Paris - Neuilly
/Seine/, F R A N C E .

Все 31 вояків посилає пачки дітей нашим переселенців в Німеччині. Хто зберіг? Жадайте олих інформацій та адресів дітей, пишіть на адресу:

T. DANYLOW, ADDERLEY HALL CAMP, Nr.
MARKET DRAYTON, SALOP.

На відповідь прошу залучити значок.

"УКРАЇНСЬКА ДУМКА" - Бюлетень Організації "Союз Українців у Великій Британії" СУБ. Редактор: К. Олег Гія.

Жроніка СУБ

ІЗ ЖИТТЯ ОРГАНІЗАЦІЇ.

Наради членів СУБ в Лондоні.

Під час цьогорічних Великодніх Свят, 13. квітня 1947 року до Лондона зійшлися понад сотня членів СУБ. По висміханні Служби Бокса та Спільному Свяченому, яке було властиве місцевим Студентським громадам, відбулась нарада членів у великий салі власної дімівки.

Прочитано величезні привітання для орієнтації від інституцій та поодиноких осіб й приступлено до наради.

Члени із звітів Управи довідвались про працю й здобутки організації за час від загальних Зборів, а в головному було ізясновано справу набуття власного дому.

Після цього винизалася дискусія на теми порушених в попередніх докладах.

Учасники у висліді дискусії ухвалили резолюції, які цілковито одобрили дотеперішні акції Управи в справі набуття та ведення дому, та твердя постановили доложити всіх зусилі щоб сплатити довг в якнайдорожчому часі.

Багато учасників виголосило промови, в яких підчеркнули важливість великої починки у організації в сповненні стромільних українців у В. Британії - створити українську станицю в Лондоні і винести приєднані ділом при всій нагоді причинитись до допомоги в цьому ділі сповнені чим самим свій громадський обов'язок.

Такі ж наради членів відбулись також в Единбурзі та в Манчестері, куди були виделеговані члени Управи.

КОНДИКАТ Ч. 6.

1. Подяка за Святочні Побажання.

Управа СУБ цією дорогою складає всім Хальвним Установам та П.Т. Особам за прислані побажання із нагоди Христового Воскресіння, ширу і сердечну подяку.

2. Списки членів.

Звертаємося до всіх наших Мужів Довіри щоб вони негайно переслали до канцелярії СУБ списки членів, які передували в їх місцевості. Також прохамо негайно повідомляти нас про всяки зміни в осності складі та інших груп.

3. Правильне адресування.

Звертаємо увагу членів на правильне адресування листів до канцелярії СУБ. Імено пишучи 49 Linden Gardens, треба відрізано писати "Linden" Гарденс, треба відрізано писати "49" що вони виглядають як друковані. Во "49" писане нашим способом, англійські листономі уважають за "7" і з цього виходить непорозуміння, а наїйті можуть пропадати листи.

4. Справа преси.

Починаючи від цього числа ми будемо в стані висилати більш скількість часописів членам. Будемо висилати як давніше на руки Мужів Довіри для розділу між членами. Обов'язком Мужів Довіри є зібрати від членів належність за кожне Одецьдане число часопису і переслати її негайно до канцелярії СУБ. Ціна кожного числа часопису вноситься бенківською. Часопис буде міг появлятися дальнє тільки тоді, коли читачі будуть за него платити.

УПРАВА СУБ.

Видавництво СУБ
ПОВІДОМЛЯЄ, що в канцелярії СУБ можна наути такі власні видання, за попереднім надісланням грошей:

1. Спіть, хлопці, спіть - зоірка статей і віршів про участі українців у II-ї світовій війні. Ціна 1 шил. 6 пенс.
2. Т. Шевченко: ПОВІДОМЛЕННЯ. - Вісір поезій Т. Шевченка із портретом та життєписом автора. Ціна 2 шил. 6 пенс.

В канцелярії СУБ можна також замовити календарі на біжучий рік в ціні 1 шилінга й 6 пенсів за штуку.

Видавництво "НАША КУЛЬТУРА" в Парижі видає дві збірки поезій Митрополита Іларіона /Дра. Івана Огієнка/:

1. Легенди Світу, стор. 95.
 2. Марія Єгипетанка, стор. 78.
- Обої ці книжки можна наути в канцелярії СУБ в ціні 8 шилінгів з пересилкою за кожну. Висилается тільки за попереднім надісланням грошей.

"УКРАЇНІАН ТОУГHT" - A Bulletin of the Association of Ukrainians in Gt. Britain. Published forthnightly by The Association of Ukrainians in Gt. Britain, 49, Linden Gardens, London W.2, for its MEMBERS USE ONLY.